

det hidtil har paahvilet at opbevare og vedligeholde Sprøtter, jfr. Brandsforordn. af 19de Mai 1749 § 15, Brandsforordn. af 19de Juli 1799 § 38 og den denne Forordning vedføjede Fortegnelse Litr. A., der er stadfæstet ved Forordning af 1ste November 1805 §§ 37 og 38, og Reglement af 1ste Mai 1818 § 37, har Man givet Kommissionens § 10 den i denne Henseende fornødne Tilføielse, idet Man tillige har fundet det billigt i Forbindelse med denne Paragrafs Indhold at fastsætte, at saavel Kirkerne som de her omhandlede offentlige Bygninger herefter fritages for at vedligeholde de ved disse varende Sprøitehuse, og derhos har affattet Slutningen af Paragrafen saaledes, at overflødige Sprøitestationer herefter ville kunne ophæves uden Lovforandring.

ad § 7.

De i Kommissionens Forslag § 13 givne detaillerede Forskrifter med Hensyn til de Brandredskaber, der skulle forefindes ved enhver fast Eiendom i Staden og dens Forstæder, hvilke Forskrifter støtte sig til de i Forordningen af 1ste November 1805 § 45 indeholdte, saaledes som disse paa Grund af den i 1859 stedfundne delvise Omordning af Kjøbenhavns Brandvæsen ere blevne indskrænkede fra 1ste Januar 1862, havde Ministeriet først paataenkt at optage, fordi der herigjennem blev paalagt Borgeme en Forpligtelse.

Da imidlertid Borgerrepræsentationen ikke har havt Noget imod, at Fastsættelsen af den omhandlede Forpligtelses Omfang efter Magistratens Forslag lægges i Magistratens og Ministeriets Haand, har Ministeriet ikke næret nogen Betænkelse ved at henvise disse Bestemmelser til det i § 4 ommeldte Reglement og det saameget mere, som det maatte erkjendes, at det allerede nu er tvivlsomt, hvorvidt de for Tiden paabudne Brandredskaber ere nødvendige, og der altsaa var saameget større Grund til at antage, at en Forandring heri i Fremtiden let kunde blive ønskelig.

Paragrafens Slutningsbestemmelse er ordret optagen efter Kommissionens Forslag.

ad § 8.

Skjøndt disse Bestemmelser muligvis turde

være overflødige, har Ministeriet dog, henseet til at en lignende Bestemmelse findes i Forordningen af 1ste November 1805 § 100 og Reglement af 1ste Mai 1818 § 61, anseet det rettest at optage en omtrent til Kommissionens Forslag § 16 svarende Paragraf, med Hensyn til hvis Motivering Man kan henvise til Kommissionen.

Det bemærkes kun, at det, da Nyholm ifølge § 1 er undraget Brandvæsenets Bestyrelse, er fundet nødvendigt udtrykkeligt at udtale, at Kjøbenhavns Brandvæsen, i Righed med hvad her er bestemt med Hensyn til de omliggende Kommuner, er pligtigt til paa Forlangende at afgive Hjælp til Slukning af Brand paa Bærstet, og denne Bestemmelse vil vistnok findes saameget mere rimelig som Kjøbenhavns Brandvæsen under betydeligere Ildbrande i Kjøbenhavn og paa dens Grund, jfr. § 38, kan kræve Bistand fra Flaaden. Steer der under en Brand paa Bærstet Skade paa Brandredskaber, Kjøbenhavns Brandvæsen tilhørende, maa selvfølgelig Statskassen, i Overensstemmelse med hvad der i lignende Tilfælde er paalagt Kommunerne, erstatte Skaden.

ad § 9.

Hvad de fremtidige Udgifter til Kjøbenhavns Brandvæsen angaaer, har Ministeriet maattet slutte sig til den i Kommissionens Forslag § 17 af sammes Flertal givne Regel og det saameget mere som den derigjennem udtalte Anskuelse ligeledes er tiltraadt af Kjøbenhavns Borgerrepræsentation. Man kan saaledes indskrænke sig til at henvise til den udførlige Fremstilling, der om dette Punkt er meddelt i Kommissionens Betænkning, og til de af Flertallet ved ovennævnte Paragraf anførte Grunde, hvortil Man endnu skal føie, at Ministeriet saavel principmæssigt som ogsaa paa Grund af de med en saadan Ordning forbundne praktiske Vanskeligheder bestemt maatte modsætte sig en Lov, hvorved den Del af Udgifterne til Brandvæsenet udenfor Kjøbenhavn, der ikke affholdes af de faste Eiendomme, søgtes paalagt de forskjellige Løssoreforskrifter, og at Ministeriet derfor heller ikke vilde kunne gaae ind paa en saadan Ordning for Kjøbenhavns Bedkommende. De Vædringer, Mini-